täis olli ja usi ennam ei tahtnud siñna miñna. Sealtap siis ka tulli, et aiwa päilistega piddi mõisa teggo ja mitto perretöödki tehtama, ja siiski jäi paljo teggemata. Allalisest melehaigusest ja surest murrest jäi Liso mees, Mihkel nimmi, haigeks, ja — kes sedda olleks uskunud — ka ilma abbita, sest Liso korjas omma asjad kokko ja läks omma wannemate juurde taggasi. Mihkli wannemad hallastasid omma waese poia peale, kes neid kül olli isse leiba lükkanud, agga ammo jo nuttis omma patto. Kolme ku pärrast sai Mihkel jälle terweks, agga süddames olli wallo, et naene haiguse aial tedda olli mahhajätnud ja pealegi waeseks teinud: jubba teisel Jani päwal pärrast sedda kui olli naest wõtnud, sai temma perrest lahti. Ikka tössi on:

Hea naene maia luk, tigge naene põrgo tuk!

Liso sü läbbi orjad ollid perrest ärraläinud, jäiwad perre tööd ja mõisa teo päwad teggemata, lomad tallitamata; sestap essite suur warra kahhanes ja wimaks hopis ärralöppes. Onneks weel ollid Mihkli wannemad kohto ees omma warra nore perre rahwa warrandussest ärralahhutanud, muido nüüd olleksid nemmadki omma norema lastega kerjajaks jänud, kuida parrako mitmele sündinud, kes annud perret laste kätte, ja lapsed raisanud kõik warra, et wannemad sanud maantele.

Teisel süggisel juhtus karro Paio perre liggidale ja hakkas ühhest jõute härjast kinni. Jürg olli wannemate ja kõige perre rahwaga toa liggidal, wäljal leikamas, ja kargas kohhe wämlaga ja sirbiga karro wasto, agga Leno jooksis koio ja tõi kirwest ja hango. Olli ta parrajaste taggasi tulnud, jubba karro hakkas Jürrist kinni ja wiskas tedda mahha ja ennese alla. Eks nüüd olnud otsa karta? Agga Leno pistab hangoga karro otse läbbi süddame ja Jürg peasis surma ja ka karro küsist, et kül hopis werrine ja mitmest kohhast kistud. Polnud temma weel wiggaseks sanud, ja sutis ikka omma jalla peal koio miñna. Ruttuste põras Leno wanna perrenaest aitama, kes olli ärraehmatanud ja ärraminnestanud. Ruttuste tõi temma külma wet ja aitas perrenaest jälle hinge ja tallotas tedda koio, kuhhu wannamees jo olli poia järrele tõtnud. Küllast jõudsid ka rahwas kokko; need pannid Leno wahwust immeks ja kiitsid tedda, agga wannamees ja perrenaene tännasid Jummalat ja Lenut.

Jürg piddi kahheks näddalaks mahha heitma, kunni hawad ja rambind kehha ollid jälle parranenud. Agga kui temma raskeste olli haigeks jänud ja mõnneks päwaks ka jamsis, siis tullid õed ja nende mehhed korrastiko walwama. Kahhe näddalaga siiski lahkus raskem haigus jälle, ja Jürg olli terwe kui ennegi, et kül rammo polest alles pissut nõrk.

Külla rahwa abbiga ollid Ado wäimehhed karro